

SADECE DARBEME KARŞI OLMAK DA YETMEZ, MADALYONUN BİR DE ÖBÜR YÜZÜ VAR.. “GELİNİM SANA SÖYLÜYORUM, KIZIM GENE SEN ANLA”!!

Aşağıda H.Gülerce'nin makalesinden bir alıntı yaptım, ama isterseniz siz gene de makalenin tümünü bir okuyun ¹..

“İslam coğrafyası, iki asırdır Batı'nın sömürge zihniyetine karşı kendini arıyor. Bu, kendisi olmadan, kendi mana kökleri üzerinde ayağa kalkmadan beyhude bir arayış. Kendini arıyor ama kendinden haberi yok. Batı'yı iyi bilmiyor, iyi analiz edemiyor. Bir de kurt gövdenin içine girmiş. Despot yönetimler, baskı rejimleri halkların ensesinde boza pişiriyor. **Bunun tek bir sonucu oldu. İslam coğrafyasındaki bütün arayışlar, birer tepki hareketi doğurdu. Ne kadar güçlü olursa olsunlar, tepki hareketleri denge gözetemezler ve dengeyi koruyamazlar...** Toplumun önemli bir kesiminde endişe, güvensizlik, karamsarlık ve tepki doğururlar. Hâlbuki esas olan müspet harekettir. Dinin özündeki adalet, emaneti ehline verme, istişare, herkesi kucaklama, mülâyemet ile hareket etme, hatta Batı demokrasilerinde olmayan şefkat, merhamet, Allah'ın rızasını gözetme öne çıkarılmalıdır. **Müslüman Kardeşler teşkilatına (İhvan'a) ve diğer İslami hareketlere kaynaklık eden kanaat önderleri, sadece tepkiden bahsettiler. Problemi insanda çözmeyi tercih etmediler, edemediler. Mısır'da mesela Müslüman Kardeşler, iyi organize olmuş bir muhalefet hareketiydi ama iktidara hazırlıklı değillerdi. Halk tabanında vardılar ama başka bir yerde yoktular.**

Bir yalancı Arap Baharı'ndan sonra kendilerini iktidarda buldular. Yapabilecekleri tek şey vardı, ona da yanaşmadılar. Mursi'nin son dakikada talep ettiği uzlaşmayı, en başta yapabilirlerdi. Laik kesimle, liberallerle, dünya ile diyalog ve uzlaşma yolunu açabilirlerdi. Paylaşmayı başlatabilirlerdi. Herkesi kucaklayarak güzel bir sayfa açabilirlerdi. Ne Mısır'ın dinamiklerini önemsediler, ne Batı'yı kaale aldılar.

İslam coğrafyasında mütedeyyin insanlar, yönetime talip olacaklarsa dini referans almamalıdır. Din, siyasete vasıta yapılıncaya her şeyden evvel dinin özü zarar görüyor. Dine karşı bir saygısızlık oluyor. Ayrıca kendisini samimi Müslüman olarak gören, kabul eden geniş kitleler kendilerini dışlanmış hissediyorlar. Daha da önemlisi, birikmiş tepkilerin sonucunda yönetime gelindiği için hassasiyet gösterilmesi gereken temel meselelerde çoğunlukla farkında olmadan bir ötekileştirme zihniyetine saplanılıyor. Toplumun büyük bir kesiminde itibarsızlaşma, ötekileşme hissiyatı kamçılanıyor. Mütedeyyin insanlar için zemin; demokrasi, hukukun üstünlüğü, paylaşma ve evrensel insani değerlerdir. Ancak böyle bir zeminde, kimseyi ürkütmeden, endişeye sevk etmeden, güven sorunu çıkarmadan bir yönetim sergileyebilirler..”

Ben Gülerce'nin -ve de Gülen'in!- görüşlerine katılıyorum. Ancak bir noktanın altını çizmek kaydıyla! O da şu:

“Paylaşmaya-uzlaşmaya” evet, ama hangi zeminde olacak bu?. Eskiden beri varolan Devletçi sistemin zemininde mi, yoksa yeni yaratılan-yaratılacak olan demokratik cumhuriyet zemininde mi?.. Eğer, uzlaşmadan-paylaşmadan kasıt eski zemin üzerinde bir uzlaşma-paylaşma ise (ki, Gülerce'nin makalesinde burası net değil bana göre; çünkü, “bu uzlaşma işini en başta yapacaklardı” sözü her yana çekilebilir!) bu, “eski köye yeni bir ortak” daha ilave etmekten başka bir anlama gelmez ki, ben buna karşıyım!. Ama, yok eğer yeni-burjuva demokratik zemin üzerinde, dizginleri elde tutarak bir uzlaşma-paylaşmaysa kastedilen.. bu şarttır ve de hayati öneme sahiptir.

Nitekim, AK Parti bu işi on yıldır çok iyi başardığı için, bu dengeyi çok iyi gözettiği için süreci bu günlere kadar getirebildi bizde.. Erdoğan'ın kişiliğinde bütünleşen jakoben bir dönüştürücülükle-değiştiricilikle, uzlaşmacı, paylaştırıcı bir yaklaşım bizde burjuva

¹ <http://duzceyerelhaber.com/huseyin-gulerce/16804-misirdaki-darbenin-anlattiklari>

demokratik devrim sürecinin -Gülerce'nin söylediği anlamda- sigortası oldu. Eskiye yıkarak, dağıtarak değil, eskiyi değiştirerek, eskinin içinde biriken üretici güçleri bir bütün olarak kucaklayıp onları yeniye entegre ederek başardı Türkiye bu işi.

Bunun en güzel örneğini, AK Parti iktidarının eski sistemin temel taşlarından olan İstanbul burjuvazisi karşısında izlediği politikada gördük. Birgün bile tutup da demediler ki, “gelin bakalım hesap vereceksiniz, var mıydı öyle o darbeleri falan desteklemek!.. Neydi o 28 Şubat'lar falan öyle”, demediler!.. Bu taraflara hiç girmediler! “Amaç bağcıyı dövmek değil, özümü yemek” diyerek kendi işlerine soyundular. Küreselleşme süreci zaten bazı problemleri çözmeye yardımcı oluyordu. Öyle ki, eskinin o Devletçi burjuvaları da artık başbakanın uçağında diyar diyar dolaşarak yeni pazarlar, yatırım alanları arama sürecine katılır hale gelmişlerdi. Yani, o eski ithal ikameci-Devlete sırtını dayayarak tekel kârıyla iç pazarı sömürerek varlığını sürdüren burjuvazi de kabuk değiştiriyor, onlar da, kendi varoluş koşullarını küreselleşme süreciyle bütünleşmekte arar hale gelmişlerdi artık. Bu durumda niye hala onlarla uğraşacaklardı ki? Tamam, zihinsel olarak onlar belki halâ eski kafa yapılarını değiştirememişlerdi, ama ne fark ederdi ki, bilinç dışı hale gelen bazı kültürel kalıntıları zamana bırakmak daha doğru olurdu. Önemli olan üretmekti, daha iyi kalite malları daha ucuza üretebilmektir artık. Hem sonra, bir yandan küresel sermayeyi ülkeye çekmeye çalışırken diğer yandan niye içerdeki sermayeyle uğraşacaklardı ki! O zaman demezler miydi adama, “bu ne pehriz bu ne lahana turşusu”!

Bakin, bu konuyu artık yazmayacağım diyordum ama , söz döndü dolaştı gene aynı yere geldi!. Tamam, bir Mursi olayı artık Türkiye’de tekrarlanamaz. Nitekim de görüyorsunuz, bazılarının çabalarına rağmen Gezi olayı falan o yönde geliştirilemedi!. Çünkü, Türkiye’de çok daha gelişmiş bir kapitalizm var bugün. Ve de en önemlisi, son elli yıla yayılan -daha ötesi de var tabii- bir demokrasi mücadelesi birikimi var Türkiye’nin; ama gene de tehlike henüz geçmiş değil. Evet, eskinin kabukları kırıldı, ama yeni henüz daha oyunu eskinin alanında oynuyor. Kazanımlar henüz daha kayıt altına alınamadı. Yani yeni henüz daha burjuva demokratik sistemin oyun kurallarını ortaya koymadı. Baksanıza bir Kürt sorunu, ya da bir Alevi sorunu bile halâ duruyor yerinde. Aslında çok basit sorunlar bunlar. Herkes de biliyor bunların nasıl çözülebileceğini. Ama olmuyor işte, niye peki? Tekke ve Zaviyeleri yasaklayan kanunu kaldıracaksın kardeşim, bunun başka yolu yok! Niye kaldıramıyor peki AK Parti bunu? Korkuyorlar açıkçası, bu yönde adım atarsak, “vay bak, bunların niyetleri belliydi zaten, bunlar devrim kanunlarını bir bir ortadan kaldırıyorlar, yarın cumhuriyeti de yok edecekler” derler mi diye korkuyorlar! Niye korkuyorlar peki? Kendi güçlerinden henüz daha emin değiller bu noktada da ondan! Aynı şey Kürt sorunu ve yeni anayasa sorununda da geçerli. BDP’nin önerilerinin çoğunu AK Parti de benimsiyor aslında. Örneğin, vatandaşlık konusu, örneğin, sistemin ademi merkezîyetçi yönde geliştirilmesi konusu, ya da anadilde eğitim konusu.. ama adım atmaktan korkuyorlar bu yönde, niye mi? Gene aynı gerekçe: Bu yönde adım atarsak acaba provokasyon olur mu?..

Ee, peki kardeşim madem öyle de niye önce bu problemi çözmüyorsunuz? Çok açık, bu işin temelinde İTTİFAKLAR SORUNU yatıyor. BİTTİ!.. Kiminle mi ittifak yapacaksınız? Benimle değil herhalde!! O “liberalleri” falan da bırakın bir yana! “Milliyetçileri” de unutun! Zaten sizler de biliyorsunuz, bu halk kim daha iyi hizmet verirse onu dinler!.. Peki ne kaldı o zaman geriye? Hani, son zamanlardaki tavrınızla Taksim’de boyunlarına “ne sağcıyım, ne solcu, çapulcuym çapulcu” pankartını asma noktasına kadar getirdiğiniz o İstanbul burjuvaları var ya, ittifaktan bahsederken onları kastediyorum! Bir ucu o “liberallerde”, diğer ucu yerli ve yabancı medyada, öteki ucu da “uluslararası finans kapitalde” olan o küçümsediğiniz İstanbul burjuvalarını!. Adamlar o kadar yaklaşıyorlar, ediyorlar, Doğu’ya-Güneydoğu’ya gidiyorlar, yatırıma, çözüme hazırız diyorlar, yok olmaz diyorsunuz adeta! İlla da illa takmışsınız kafayı bir “faiz lobisi” paranoyasına, rotayı bambaşka bir yöne doğru değiştirmeye çalışıyorsunuz. Bütün dünyaya karşı savaş ilan edecek noktaya geldiniz adeta; niye?

Bir süredir usanmadan yazıp duruyorum. Türkiye'nin yükselişi, AK Parti'nin zaferi bir 21.yy olayıdır. Bunun 19 ve 20.yy lara özgü "Kapitalizmin Gelişmesinin Eşit Oranda Olmaması Kanunu" ile alakası yoktur.. Yani Türkiye, daha önce bir Almanya'nın ya da Japonya'nın yaşadığı süreci yaşamıyor. Hani, geriden gelerek, ulus devletin gölgesinde dünya pazarlarında kendisine daha geniş yer ayarlama-açma mücadelesi değildir Türkiye'nin mücadelesi. Türkiye, "uluslaşırken küreselleşme sürecine" bağlı olarak BARIŞ İÇİNDE KAZAN KAZAN politikasını uygulayarak yükseliyor. Daha iyi kalitede daha ucuza üreterek ilerliyor.. Ama birileri bunu anlamıyor. Onlar sanıyor ki, Türkiye, tıpkı Almanya'nın daha önce yaşadığı süreci yaşayan ulus devlet formatıyla yükselen emperyalist bir ülke olma namzeti. Ve ha bire bu yönde gaz vermeye devam ediyorlar! O, "finansal Ergenekon'a" karşı savaş çılgınlıkları, "faiz lobisi" paranoyaları falan, hep bu, süreci yanlış değerlendirmeye, Türkiye'nin, 21.yy dinamiklerine göre, ulus devlet gücüne bağlı olmadan yükselen bir ülke-bu anlamda bir yumuşak güç-olduğunu kavrayamamaya ilgili..

Hep altını çiziyorum, bir virüs bu Erdoğan'ın başına musallat olan!. İnsanın içini gıdıklayan, "yürü ya kulum sen herşeye kadirsin" diye ona gaz veren, uyuşturucuya benzer etkileri olan, tam anlamıyla bir ideolojik virüs. Eğer bu tehlikenin farkına varılmazsa, eğer rota tekrar şu on yıldır izlenen sağlıklı yöne çevrilemezse hiç iyi görmüyorum ben gidişi.. Kimse öyle kendine fazla güvenmesin!.. Aşırı güven, kendi içinde güvensizliği de taşıyan en büyük tehlike önümüzdeki.. Bu ne mi demek? Bakıyorum o jakoben-devrimci insanlara da, sanki basiretleri bağlanmış gibi böyle bakıp duruyorlar sürece!.. "Paket" falan diyorlar, "anayasa" diyorlar birşey çıkmıyor ortaya!.. Yok efendim, tekrar liderlerle görüşmekmiş de, yok tatile giriliyormuş da!!.. O zaman çıkıp ta kendi görüşlerinizi açıklasanıza! Bugüne kadar davrandığınız gibi açık olsanız topluma karşı. Şunu unutmayalım; sadece dış dinamiklerle-dışardan esen o rüzgarla-yürümez o karşı devrim gemisi! . O rüzgarlar iç dinamiklerle birleşerek rol oynarlar. Bu nedenle, "uluslararası komplo" paranoyasını falan bırakalım da, kendi içimizde bizi provoke eden o ideolojik virüsü keşfetmeye çalışalım!..